

Навіны

БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬЕ"

нумар 5 (22)

ліпень 2000 г.

Адкрыццё Кангрэсу дэмакратычных сілаў

ІV Кангрэс дэмакратычных сілаў прайшоў у Менску

ІV Кангрэс дэмакратычных сілаў прайшоў 2 ліпеня 2000 году ў Менску. У працы форуму ўдзельнічала каля 900 дэлегатаў: сябры партыяў, грамадзкіх арганізацыяў, прафэсійных саюзаў. Былі рэпрэзэнтаваныя ўсе рэгіёны Беларусі.

Кангрэс прыняў рэзалюцыю «Аб кансалідацыі дэмакратычных сілаў», у якой заклікаў да стварэння Рэгіянальных Каардынацыйных Радаў і даручыў КРДС распрацаваць канцэпцыю сумесных дзеянняў дэмакратычных сілаў на бліжэйшы перыяд.

Была прынятая пастанова Кангрэсу «Аб Каардынацыйнай Радзе Дэмакратычных сілаў» і шэраг іншых дакументаў (усе яны змешчаныя ў гэтым нумары «Навінаў БНФ»). Але асноўным вынікам Кангрэсу стала прыняццё рэзалюцыі «Пра адносіны да выбараў», у якой прадстаўнікі беларускіх дэмакратычных сілаў заклікалі міжнарод-

ныя арганізацыі, парламэнты і ўрады дэмакратычных краінаў не прызнаваць выбары дэмакратычнымі і легітымнымі, калі ўлада ня выканае чатыры падставовыя ўмовы:

забяспечыць наданьне парламэнту рэальных паўнамоцтваў як адзінаму заканадаўчаму органу;

прывесці выбарчае заканадаўства ў адпаведнасць да эўрапейскіх стандартаў;

забяспечыць рэальны доступ апазыцыйных партыяў да дзяржаўных сродкаў масавай інфармацыі;

спыніць палітычныя рэпрэсіі, забяспечыць

печыць свабоду мірных сходаў і свабоду слова.

У выпадку невыканання гэтых умоваў Кангрэс палічыў немагчымым удзел у выбарах партыяў і арганізацыяў, што ўваходзяць у КРДС і заклікаў дэмакратычныя партыі не вылучаць сваіх кандыдатаў і не дапускаць балатавання іх сяброў у якасці незалежных кандыдатаў.

Яшчэ адзін з вынікаў Кангрэсу - засьведчанае адзінства дэмакратычных партыяў, няўрадавых арганізацыяў і прафсаюзаў у ацэнцы палітычнага становішча ды выпрацоўка адзінага шляху змянення сытуацыі ў Беларусі.

Адбыўся ліпеньскі Сойм БНФ

У парадку працы Сойму БНФ, які адбыўся 8 ліпеня, былі тры пытанні: вынікі Кангрэсу дэмакратычных сілаў, Усебеларускі зьезд за незалежнасьць, арганізацыйная праца ў рэгіёнах ды летнія акцыі. З дакладам выступілі намесьнікі старшыні БНФ Юры Хадыка, Віктар Івашкевіч, Вячаслаў Сіўчык.

Як зазначыў на конт вынікаў Кангрэсу дакладчык Юры Хадыка, «Сойм падтрымаў усе рашэньні й усе пастановы Кангрэсу. Мы будзем клапаціцца, каб рашэньні КДС выконваліся. У першую чаргу - каб працаваў інструмент узаемадзеяння дэмакратычных сілаў - КРДС. Кангрэс - безумоўны крок наперад».

Што тычыцца ўдзелу БНФ у падрыхтоўцы Ўсебеларускага зьезду за незалежнасьць, то Сойм прыняў рашэньне даручыць Управе БНФ на бліжэйшым паседжаньні вылучыць дэлегатаў на Зьезд.

Вячаслаў Сіўчык, які быў дакладчыкам на конт арганізацыйнай працы ў рэгіёнах, паведаміў, што за апошні час зьявіліся суполкі БНФ у Гомельскай і Гарадзенскай абласьцях, у т.л. у Нароўлі, Рэчыцы, Рагачове, Карэлічах. Была акцэнтаваная неабходнасьць стварэньня абласных і раённых кааліцыяў дэмакратычных сілаў. Сойм вырашыў зьвярнуцца да рэгіянальных структураў, каб тыя супольна з партыямі, прафсаюзамі і незьзяўнымі арганізацыямі падалі заяўкі на правядзеньне ў сваіх мясцовасьцях Дня Незалежнасьці 27 ліпеня.

З набліжэньнем восні прагназуецца абвастрэньне палітычнай сытуацыі. Геаграфія правядзеньня акцыяў, на думку сяброў Сойму, мусіць пашырацца з кожнай пратэставай акцыяй. Кожнай раённай арганізацыі БНФ прапанавана да 1-га верасьня правесці сэрэй пікетаў у абарону настаўнікаў - як вядома, шмат дзе настаўнікам да гэтага часу не выплачаны адпущныя й заробак.

Прэсавая група БНФ «Адраджэньне» й Партыі БНФ

Прэсавая канфэрэнцыя паводле вынікаў візыту ў Бэрлін

10 ліпеня ў сядзібе БНФ адбылася прэсавая канфэрэнцыя, прысьвечаная вынікам візыту аб'яднанай апазыцыі ў Бэрлін. У ёй удзельнічалі Вінцук Вячорка, старшыня БНФ «Адраджэньне» й Партыі БНФ; Генадзь Цярэня, намесьнік старшыні Вярхоўнага Савету 13 скліканьня; Аляксандар Дабравольскі, намесьнік старшыні АГП; Валянціна Палевікова, старшыня партыі жанчын «Надзея»; Аляксандар Арэстовіч, намесьнік старшыні БСДП (НГ); Леанід

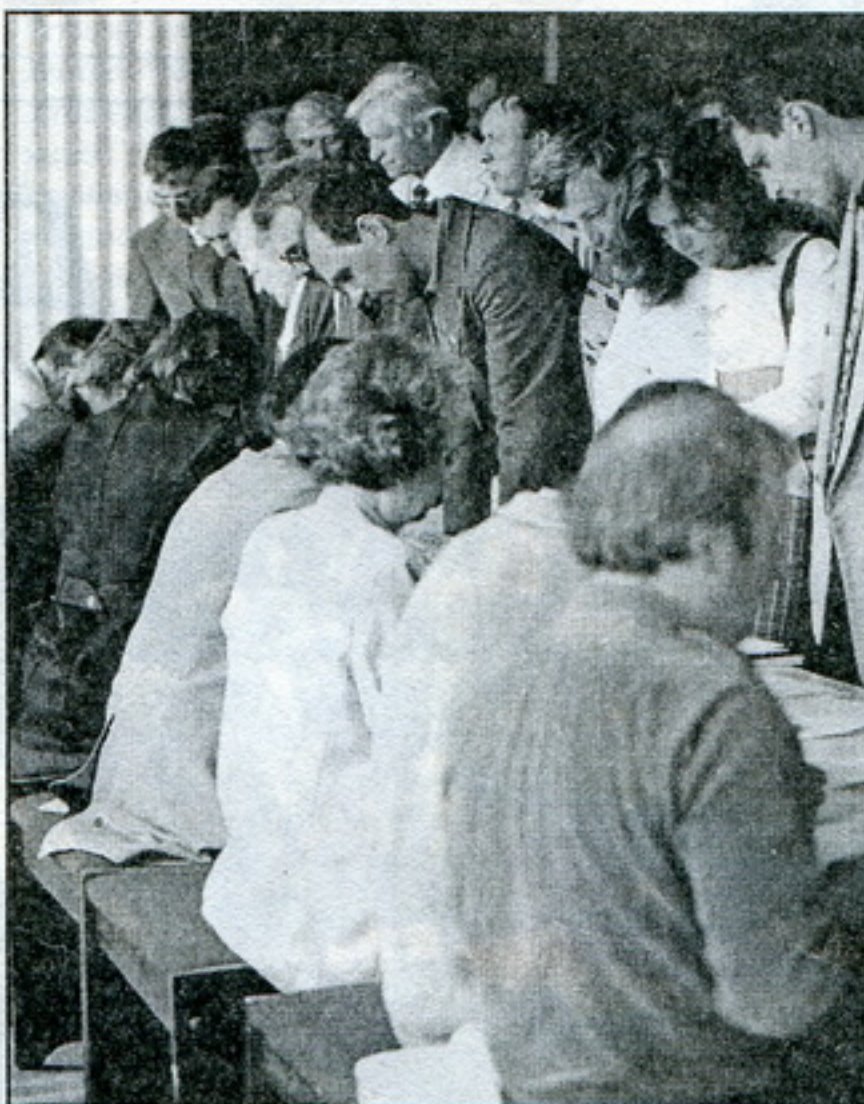
Працяг на стар. 3

Рэзалюцыя Кангрэсу дэмакратычных сілаў Беларусі

Пра адносіны да выбараў

Кангрэс дэмакратычных сілаў зыходзячы з таго, што:

1) свабодныя выбары зьяўляюцца адзіным мірным шляхам да пераадоленьня глыбокага канстытуцыйнага й эканамічнага крызысу й дэмакратызацыі беларускага грамадства;

Рэгістрацыя дэлегатаў Кангрэсу

2) дэмакратычна абраны парламент павінен быць адзіным заканадаўчым органам улады Рэспублікі Беларусь,

адзначае, што:

грамадзяне Беларусі з восні 1996 года пазбаўлены магчымасьці ўдзельнічаць у кіраваньні сваёй краінай праз дэмакратычна абраны й паўнамоцны парламент;

працягваюцца палітычныя рэпрэсіі супраць грамадзянаў нашае краіны, бясследна знікаюць вядомыя апазыцыйныя палітыкі, у грамадстве пануе страх, расьце палітычная эміграцыя;

адсутнічае рэальны доступ апазыцыйных партыяў да дзяржаўных сродкаў масавай інфармацыі;

выбарчы кодэкс не адпавядае міжнародным стандартам, не дазваляе забясьпечыць прадстаўніцтва ў парламенце розных грамадзкіх інтарэсаў, стварае ўмовы для фальсыфікацыі выбараў і не забясьпечвае даверу да вынікаў галасаваньня.

У гэтай сытуацыі любыя выбары ператвараюцца ў фарс, удзел у якім для дэмакратычных сілаў немагчымы.

Кангрэс дэмакратычных сілаў патрабуе правядзеньня рэальных перамоваў паміж уладай і апазыцыйнымі партыямі

і выкананьня умоваў для правядзеньня законных, свабодных і справядлівых выбараў, што былі сфармуляваны ў Санкт-Пецярбургскай дэкларацыі Парлямэнцкай Асаблеі АБСЭ й Выніковым дакумэнце Стамбульскага Саміту кіраўнікоў дзяржаваў АБСЭ, а таксама і Дакумэнце

Тэхнічнай канфэрэнцыі на конт сытуацыі ў Беларусі ад 7 красавіка 2000 г., а менавіта:

забясьпечыць наданьне парламенту рэальных паўнамоцтваў як адзінаму заканадаўчому органу;

прывесці выбарчае заканадаўства ў адпаведнасьць да эўрапейскіх стандартаў;

забясьпечыць рэальны доступ апазыцыйных партыяў да дзяржаўных сродкаў масавай інфармацыі;

спыніць палітычныя рэпрэсіі, забясьпечыць свабоду мірных сходаў і свабоду слова.

У адпаведнасьці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, гэтыя ўмовы павінны быць выкананыя за чатыры месяцы да выбараў.

Кангрэс заяўляе, што дэмакратычныя сілы прымуць рашэньне ўдзельнічаць у парламенцкіх выбарах

толькі пасля выкананьня ўсіх вышэйзгаданых умоваў. У выпадку іх невыкананьня Кангрэс лічыць немагчымым удзел у выбарах партыяў і арганізацыяў, што ўваходзяць у Каардынацыйную Раду дэмакратычных сілаў і заклікае:

дэмакратычныя партыі не вылучаць сваіх кандыдатаў і не дапускаць балатаваньня іх сяброў у якасьці незалежных кандыдатаў;

партыі й грамадзкія арганізацыі ня ўдзельнічаць у працы выбарчых камісіяў.

Кангрэс станоўча ацэньвае намаганьні АБСЭ і іншых міжнародных арганізацыяў спрыяць правядзеньню ў Беларусі свабодных і справядлівых выбараў і заклікае іх не накіроўваць на выбары міжнародных назіральнікаў у выпадку невыкананьня ўладамі Беларусі ўсіх вышэйзгаданых умоваў.

Кангрэс заклікае міжнародныя арганізацыі, парламенты і ўрады дэмакратычных

краінаў заявіць, што ў выпадку невыкананьня гэтых умоваў выбары ў Беларусі ня могуць быць прызнаныя легітымнымі й дэмакратычнымі.

Рэзалюцыя Кангрэсу дэмакратычных сілаў Беларусі

Аб кансалідацыі дэмакратычных сілаў

Кангрэс дэмакратычных сілаў заклікае мясцовыя структуры арганізацыяў-удзельнікаў Кангрэсу да стварэння рэгіянальных Каардынацыйных Радаў дэмакратычных сілаў у абласцях, гарадах і раёнах, дзе яны яшчэ ня створаныя, для эфектыўнай рэалізацыі сумесных палітычных рашэнняў Кангрэсу дэмакратычных сілаў.

Кангрэс дэмакратычных сілаў даручае абноўленаму аргкамітэту падрыхта-

ваць першае паседжаньне Каардынацыйнай Рады дэмакратычных сілаў - галоўнага каардынацыйнага органа, які будзе дзейнічаць да наступнага паседжаньня Кангрэсу на аснове ухваленай Кангрэсам Пастановы аб КРДС.

Кангрэс дэмакратычных сілаў даручае Каардынацыйнай Радзе дэмакратычных сілаў распрацаваць і прыняць Канцэпцыю сумесных дзеянняў дэмакратычных сілаў на найбліжэйшы пэрыяд.

Рэзалюцыя Кангрэсу дэмакратычных сілаў Беларусі

Аб Каардынацыйнай Радзе дэмакратычных сілаў (КРДС)

Каардынацыйная Рада дэмакратычных сілаў складаецца з прадстаўнікоў наступных партыяў: АГП, БСДГ, БСДП, БНФ, Беларускай партыі працы, Беларускай Партыі жанчын «Надзея», а таксама

кай ініцыятывы «Хартыя-97», прадстаўнікоў абласных і Менскай гарадзкой Каардынацыйных Радаў дэмакратычных сілаў. Пры гэтым адна арганізацыя мае адзін голас.

Для вырашэння тэрміновых праблемаў КРДС можа збірацца ў скарачаным складзе без прадстаўнікоў рэгіянальных структураў. Рашэнні пра арганізацыю агульнарэспубліканскіх кампаніяў прымаюцца КРДС з удзелам прадстаўнікоў рэгіянальных Каардынацыйных Радаў.

Для вырашэння складаных праблемаў КРДС можа ініцыяваць сход

прадстаўнікоў Прэзідыюму Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, Асамблеі няўрадавых арганізацыяў, Кангрэсу дэмакратычных прафсаюзаў, Грамадзянс-

Аргкамітэту.

Новыя арганізацыі могуць быць далучаныя да працы КРДС рашэннем КРДС.

Рэзалюцыя Кангрэсу дэмакратычных сілаў Беларусі

Аб Усебеларускім Зьездзе за незалежнасьць

Канстатуючы рэальную пагрозу незалежнасьці Беларусі,

Выказваючы абурэнне непрыхаванымі захадамі на здачу сувэрэнітэту нашай дзяржавы,

Імкнучыся да згуртаваньня ўсіх здаровых сілаў грамадства,

Кангрэс дэмакратычных сілаў паста-наўляе:

- Ухваліць ініцыятыву творчай

інтэлігенцыі Беларусі па скліканьні

Ўсебеларускага Зьезду за незалежнасьць, першая сэсія якога адбудзецца 29 ліпеня 2000 г.;

- Заклікаць усе арганізацыі, прадстаўленыя на Кангрэсе дэмакратычных сілаў, актыўна падключыцца да арганізацыйна-творчай падрыхтоўкі Ўсебеларускага Зьезду за незалежнасьць праз Аргкамітэт і Рабочую групу.

Працяг на стар.5

Пачатак на стар. 2

Лемяшонок, старшыня Беларускай партыі працы.

Зь 5 па 9 ліпеня гэтыя людзі, а таксама Сямён Шарэцкі, Мечыслаў Грыб, Юры Беленькі, Станіслаў Шушкевіч, Сяргей Калякін, Міхал Пастухоў удзельнічалі ў афіцыйным візыце ў Нямеччыну, арганізаваным на запрашэньне МЗС гэтай краіны пры чынным удзеле КНГ АБСЭ ў Беларусі. Асобнай дэлегацыяй былі запрошаныя й прадстаўнікі ўладаў: Пасахаў, Красуцкі, Якубовіч.

Дэлегацыя апазыцыйных партыяў і ВС 13 скліканьня мела сустрэчы ў Бундэстагу, Міністэрстве замежных справаў, з прадстаўнікамі фінансавых колаў і недзяржаўных грамадзкіх арганізацыяў, навукоўцамі й студэнтамі. Сярод тых, з кім сустракаліся рэпрэзэнтанты беларускай апазыцыі - віцэ-прэзыдэнт Бундэстагу Рудольф Зайтэрс, палітычны дырэктар Фэдэральнага міністэрства замежных справаў Кляўс Шарыёт, галава нямецкай дэлегацыі Парлямэнцкай Асамблеі Рады Эўропы Вольфганг Бэрэнці ды інш. Беларуска дэлегацыя пачула поўнае разуменьне патрабаваньняў апазыцыі дзеля правядзеньня свабодных выбараў. Прадстаўнікі ўладаў ФРГ выказалі падтрымку тым чатыром патрабаваньням, без выкананьня якіх правядзеньне вольных і справядлівых выбараў у Беларусі немагчымае, а ўсялякія выбары ператвараюцца ў фарс.

Як зазначыў быў Дытмар Штудэман, в.а. начальніка Ўправы ў справах Усходняй і Паўднёва-Ўсходняй Эўропы Фэдэральнага міністэрства замежных справаў, «Беларусь працягвае знаходзіцца ў ізаляцыі. Кіраўніцтва краіны павінна пачаць дэмакратычныя зьмены на падставе сапраўднага дыялёгу, калі хоча спыніць гэтую ізаляцыю».

Аляксей ШЭІН

КРДС Маладэчна выступіла з прапановай да мэра

КРДС Маладэчна скіравала новаму старшыні гарвыканкаму М. Чурсіну ліст, у якім прапанавала яму сустрэцца зь лідэрамі няўрадавых арганізацыяў і палітычных партыяў гораду "з мэтай абмеркаваць тую атмасфэру, якая склалася ў апошнія гады паміж уладнымі структурамі й грамадзкім сэктарам, і наладзіць нармальныя кантакты й паразуменьне". Аўтары ліста ня надта спадзяюцца, што сустрэча адбудзецца, бо вэртыкаль ня вольная ў сваіх дзеяньнях, але ж даць шанец новаму мэру праявіць добрую волю ў дачыненні да тых, хто рэпрэзэнтуюе значную частку грамадства, яны лічаць вартым.

Прэсавая служба Маладэчанскай арганізацыі БНФ

“Навіны БНФ” пачынаюць друкаваць праграму “Маладога Фронту”, якая была прынятая на III Сойме МФ 1 ліпеня 2000 году. У праграме “Малады Фронт пераменаў” – канцэпцыя дзейнасці МФ, арыентаваная на стварэнне нацыянальнага руху моладзі.

Прынятая 1 ліпеня 2000 г. на III Сойме МФ

МАЛАДЫ ФРОНТ ПЕРАМЕНАЎ

Беларусь у чаканні пераўтварэнняў. Краіна прагне зьменаў – і ўсё грамадства спадзяецца на маладых, зьвязвае абнаўленьне й Адраджэнне зь юнымі пакаленьнямі.

Мы – Малады Фронт пераменаў, якіх чакае краіна. Мы – узроставы фронт новае генэрацыі, які, сталючы, на вачох мяняе ўсю Беларусь. Мы – сьветапоглядны фронт духовага абуджэння, якія нараджае ў спустошаных маладых душах веру й любоў, адчуваньне свабоды й адказнасці, прагу дзеяння й нацыянальную салідарнасць. Малады Фронт – не лінія акупаў на мяжы з Расеяй, не вулічны батальён у вайне з асобна ўзятым Лукашэнкам, а дабравольнае апалчэнне беларускай моладзі супраць дыктатуры й імперыі, усяго зла й бездухоўнасці ў дзяржаве й грамадстве.

Разам з тым, Маладому Фронту самому патрэбныя ўнутраныя перамены. Першы этап нашай дзейнасці – стварэнне, станаўленьне й сталенне ў розных сферах маладзёвага жыцця – завяршаецца. Зараз трэба вызначаць далейшыя арыентыры, фармуляваць галоўныя мэты, адзіным магутным фронтам распачынаць нацыянальны рух моладзі па ўсёй краіне.

I. СТАПЕНЬНЕ МАЛАДОГА ФРОНТУ

Сённяя Малады Фронт – адна з самых яркіх і моцных зьяваў нацыянальнага руху ў Беларусі. Менавіта Малады Фронт – пярэдні край, эпіцэнтар сучасных маладзёвых працэсаў, фокус, у якім адлюстроўваюцца глыбінныя ўзроставыя й сьветапоглядныя пераўтварэнні ўсяго грамадства.

За некалькі бурлівых і напружаных гадоў Малады Фронт перажыў унікаль-

ную эвалюцыю. Ніводная беларуская арганізацыя не мянялася, не разьвівалася настолькі хутка: імклівае й паслядоўнае маладафронтаўскае сталенне зрабілася адным з самых уражлівых фэномэнаў грамадзка-палітычнае гісторыі Беларусі канца XX стагодзьдзя. Усьведамленьне сутнасці гэтае эвалюцыі, заканамернасцяў, арганізацыйнага, ідэалагічнага й духовага сталення – перадумова для фармавання праграмы ўсяго нацыянальнага руху моладзі. Сыстэматызацыя й асэнсаванне гэтага пэрыяду станаўленьня – задача сённяшняга часу.

1996г. Масавыя выступы Вясны-96: 25-тысячны Дзень Волі, 30-тысячнае шэсьце 2-га красавіка, 50-тысячны Чарнобыльскі Шлях-96. На арэну выходзіць новае пакаленьне беларускае моладзі – тая, каму сённяя 14-30 гадоў. На хвалі мітынгаў гуртуюцца структуры будучага Маладога Фронту – моладзь БНФ. Пакуль гэта толькі стихійнае напаўненне маніфэстацыяў: уся праграма ў лёзунгах – “Незалежнасць!”, “Далоў Луку!”, “Жыве Беларусь!”.

1997г. Вулічныя акцыі пратэсту Вясны-97. Мітынгі ў Гародні і Магілеве. Асноўны рухавік – моладзь, і яна ўпершыню робіцца самастойнай палітычнай сілай. Першыя фірмова маладафронтаўскія акцыі. 14-га лютага, у Дзень сьв. Валянціна, па заходніх амбасадах праходзіць шматтысячны студэнцкі марш “Беларусь – у Эўропу!”. У ноч з 6-га на 7-га сакавіка па-над менскімі дахамі зьяўляюцца 100 бел-чырвона-белых сьцягоў: “Горад наш!”. Пад ціскам рэжыму вулічнае супрацьстаянне абвастрэцца да крываваых сутык-

ненняў і крымінальных справаў. Сярод моладзі пануюць радыкальныя і баявыя настроі. Незалежніцкае графіці, прабег, дзейнасць моцнага спартовага аддзелу. Амаль адначасова арганізацыя БПСМу і стварэнне агульнабеларускага Маладога Фронту. I Сойм Маладога Фронту. Перавага ідэяў партызанскага супраціву.

1998г. “Алімпіяда Маладога Фронту” ў Менску – гучныя конкурсы, спаборніцтвы, гульні, шэсьці й прабегі ў стылі палітычнага сьцебу. Акцыі ў Магілёве. Тым

часам мітынгі Вясны-98 знакуюць паразу вулічнага радыкалізму й звужэнне маладзёвага руху. Расчараваная хваля моладзі схлынае. Кампанія “Свабоду Севярынецу і Шыдлоўскаму!”. Новая тактыка Маладога Фронту: замест вулічных мітынгаў, якія перасталі даваць эфэкт, разгортваецца поўнамаштабавое грамадзкае будаўніцтва, культурніцкія й інфармацыйныя ініцыятывы. Стварэнне фронту сатэлітных арганізацыяў – “Маладое Адраджэнне”, “Беларуская Музычная Альтэрнатыва”, Асацыяцыя Маладых Прадпрымальнікаў, “Эўрапейскі шлях”, “Кампутаровае мастацтва”, “Беларускія Маладыя Кансэрватары”. Канцэрты й Шоў Беларушчыны. Кампанія Маладога Фронту ў прэсе. Рэгіянальны ўздым. Інтэнсіўная асьветніцкая дзейнасць, арганізацыйная й інфармацыйная праца дазваляе МФ сталець, разьвівацца й пашыраць поле дзейнасці на тле агульнага спаду. Малады Фронт з чыста вулічнай зьявы перарастае ў сур’ёзную грамадзка-палітычную сілу перашага парадку.

1999г. II Сойм Маладога Фронту: відовішча з удзелам больш чым 400 дэлегатаў і канцэртаў NRM. Блякаваньне месца збору эрэн’ешнікаў. Першыя курсы “Ды-джэяў Адраджэння”, новая хваля канцэртаў і Шоў Беларушчыны. Выбары-99; маладафронтаўская кампанія “Фініш”. Акцыі са сьцягамі на футбольных матчах. Падзел БНФ. Малады Фронт застаецца адзіным і салідарным на пазыцыях “трэцяй сілы”, спрабуе задзіночыць старэйшых. Дэлегацыя Маладога Фронту ўдзельнічае ў I і II сэсыях VI зьезду БНФ: прадстаўленьня праграмы “Другое дыханьне Фронту” і “БНФ-2000”, адразу 15 маладафронтаўцаў аб-

ранья ў Сойм БНФ. Сэрыя пасьпяховых міжнародных візытаў.

Правал апазыцыі 16 траўня і 21 ліпеня 1999г, а таксама падзеі 17 кастрычніка рубам ставяць перад Маладым Фронтам пытаньне аб мэтах і мэтадах далейшае дзейнасьці: патрэба фармаваньня глыбокае ідэалёгіі, сьветапоглядных *параменаў* у маладзёвым руху робяцца відавочнымі. Сталенне сутнасна хрысьціянскага самаўсьведамленьня сярод незалежніцкае моладзі.

2000г. “Акцыя Любоўі” 14-га лютага — агульнабеларуская маладзёвая кампанія, пасьпяхова праведзеная Маладым Фронтам у 12-ці буйных гарадах. Вясна-2000: Малады Фронт у пярэдніх шэрагах і на першых плянах. Кампанія расклейкі й апавяшчэньня. Марш Свабоды—II, Дзень Волі, Малітва за Беларусь, Чарнобыльскі Шлях. II курсы “Ды-дзэяў Адраджэньня”. Шэраг удалых PR-акцыяў і канфэрэнцыяў. Устаноўчы сход МГА “Малады Фронт” 16 красавіка і падача дакумантаў на рэгістрацыю. Малады Фронт, які распачаў Вясну – 2000 Акцыяй Любоўі 14-га лютага, і завяршае яе: 14-га траўня, на гадавіну рэфэрэндуму-95, ва усёй Беларусі ўспыхваюць белчырвона-белыя сьцягі; на Кастрычніцкім пляцы ў Менску скандуюць і сьпяваюць менавіта маладафронтаўцы. Падрыхтоўка да III-га, праграмнага Сойму Маладога Фронту.

Такім чынам, МАЛАДЫ ФРОНТ прайшоў заканамерны эвалюцыйны шлях — ад стыхійнага выхаду на масавыя маніфэстацыі, праз вулічны радыкалізм, палітычнае шоў і сьцеб, праз культурыніцтва і грамадзкае пашырэнне, раскручваньне інфармацыйных тэхналягіяў — да цяперашняга ідэалёгічнага сталеньня й шматобразнасьці дзеяньня ў ролі лідэра нацыянальнае моладзі. На працягу апошніх гадоў Малады Фронт знаходзіўся ў эпіцэнтры змаганьня за Беларусь, у авангардзе разьвіцьця маладзёвых настрояў, на хвалі чаканьняў грамадства — і разам зь яго эвалюцыяй мянялася ўся незалежніцкая моладзь. З штатнай маладзёвай фракцыі БНФ Малады Фронт ператварыўся ў найбуйнейшы маладзёвы рух, у якім гарманічна спалучаюцца і палітычная актыўнасьць, і культурніцкія акцыі, і вулічныя маніфэстацыі, і інфармацыйныя кампаніі. Шырокі рух, які аб’ядноўвае многія маладзёвыя плыні й прыхільнікаў розных меркаваньняў, дзесяткі грамадзкіх арганізацыяў і ініцыятываў на грунце нацыянальнай ідэі, у сьвятле хрысьціянскіх каштоўнасьцяў, на хвалі духовага Адраджэньня, з народнай, кансэрватыўнай канцэпцыяй дэмакратычнага грамадства ды незалежнае эўрапейскае дзяржавы.

(Далей будзе)

Заява Кангрэса дэмакратычных сілаў

Аб палітычнай сытуацыі

Дваццаць першае стагодзьдзе беларускае грамадства сустрэла ў стане глыбокага сыстэмнага крызысу. Створаная кіруючым рэжымам сацыяльна-эканамічная мадэль паставіла грамадства на мяжу нацыянальнай катастрофы. Беларусь выпала з агульнаэўрапейскіх дэмакратычных працэсаў, аказалася чорнай дзіркай на мапе Эўропы.

Эканамічная палітыка рэжыму вядзе да разбурэньня прадукцыйных сілаў грамадства, сыстэмы сацыяльнай абароны насельніцтва, большая частка якога ўжо за межамі жабрацтва. Краіна жыве за кошт наступных пакаленьняў. Нацыянальнае багацьце бескантрольна разбазарваецца праз пазабюджэтныя

прэзыдэнцкія фонды, Упраўленьне справамі прэзыдэнта, каляўладныя камэрцыйныя структуры. Беларусь усё больш пераўтвараецца ў мафіёзную дзяржаву.

Ваяўнічае адмаўленьне каштоўнасьцяў эўрапейскай дэмакратыі, нормаў міжнароднага права пацягнулі за сабой зьнешнепалітычную ізаляцыю краіны. Пасьля так звананага рэфэрэндуму 1995 году ў краіне распачаўся нечуваны гвалт над беларускай мовай і культурай, зачынена большасьць беларускамоўных школаў, клясаў і дзіцячых садкоў, адсутнічае беларускамоўная адукацыя ў ВНУ.

Беларуская мова не гучыць у дзяржаўных структурах.

Дзейнасьць Лукашэнкі зьяўляецца сур’ёзнай пагрозай беларускай дзяржаўнасьці. Такая сьвятая для кожнага народа каштоўнасьць, як дзяржаўны сувэрэнітэт, стала разменнай манэтай у яго бруднай палітычнай гульні. Кангрэс заяўляе, што дамова аб стварэньні «саюзнай дзяржавы» ёсьць змова непрамацнай беларускай улады і імперскіх колаў Расеі, скіраваная на ліквідацыю дзяржаўнай незалежнасьці Беларусі й яе ўключэньне ў склад Расейскай Фэдэрацыі. Яна пярэчыць Канстытуцыі й ня мае юрыдычнай сілы, паколькі падпісаная нелегітымным прэзыдэнтам і ратыфікаваная нелегітымным парламэнтам.

Канстытуцыйна-палітычны крызыс, які ўзьнік у 1996г., перайшоў у крытычную стадыю пасля 21 ліпеня 1999 г., калі закончыўся законны тэрмін прэзыдэнцкіх паўнамоцтваў Лукашэнкі. Дыктатура пазбаўляе наша грамадства магчымасьці сапраўднага волевыяўленьня. Дзесяцімільённы народ стаў закладнікам авантурнай і злачыннай палітыкі аўтарытарнага правіцеля з ягонымі прымітыўнымі ўяўленьнямі аб грамадстве й дзяржаве.

Дзяржаўная ўлада ў Беларусі масава парушае правы й свабоды грамадзянаў.

Забароны й разгон мірных мітынгаў, маніфэстацыяў, шэсьцяў, захопы й зьбіваньні, палітычныя перасьледы й парушэньні свабоды слова сталі злавеснай прыкметай грамадзкага жыцьця краіны. Больш за 2 тысячы чалавек прайшлі праз цалкам залежны ад улады суды па адміністрацыйных і крымінальных справах. Бязьвінна пакутуюць у турме дэпутаты Андрэй Клімаў і Ўладзімер Кудзінаў, несправядлівыя прысуды вынесены вядомым палітыкам Міхаілу Чыгіру, Мікалаю Статкевічу, Валерыю Шчукіну. Ад палітычных рэпрэсіяў рэжым перайшоў да палітычнага тэрору: бяссьледна зьніклі Юры Захаранка, Віктар Ганчар, Анатоль Красоўскі.

Растаптаная свабода слова: рэжым зманалізаваў электронныя СМІ і ператварыў іх у інструмэнт замацаваньня дыктатуры ды зьнішчэньня палітычных апанэнтаў. Незалежныя друкаваньня мас-мэдыя забараняюцца і церпяць ад эканамічнай дыскрымінацыі. У выніку адбываецца татальная экспансія ў Беларусь расейскіх СМІ.

Аднак нельга бясконца ашукваць народ. Расьце супраціў рэжыму. Адбыўся пералом грамадзкіх настрояў. Апазыцыя змагла дасягнуць кансалідацыі й перайсьці ў палітычны наступ.

Кангрэс заяўляе, што адзінства дзеяньняў усіх дэмакратычных сілаў - вялікі грамадзкі набытак, найважнейшая ўмова перамогі над дыктатурай. Асновай еднасьці зьяўляецца законна абраны Вярхоўны Савет XIII скліканьня - адзіны легітымны орган заканадаўчай улады.

Прышоў час спыніць некампэтэнтныя, неразумныя й антызаконныя дзеяньні кіруючага рэжыму. Аб’яднаем намаганьні дзеля ўратаваньня нашага агульнага дома - Беларусі!

Жыве незалежная, дэмакратычная Беларусь!

Каардынацыйныя рады дэмакратычных сілаў абраныя:

У Сьветлагорску

13 ліпеня ў Сьветлагорску адбыўся сход прадстаўнікоў палітычных партыяў і грамадзкіх арганізацыяў дэмакратычнага кірунку. На сходзе прысутнічалі прадстаўнікі БНФ, АГП, БСДП (НГ), а таксама ТБМ імя Ф. Скарыны і Беларускай Лігі жанчынаў.

Старшынём Рады (каардынатарам) абраны В. Болбас. Ён жа абраны і прадстаўніком Сьветлагорскай КРДС на абласную канфэрэнцыю дэмакратычных сілаў Гомельскай вобласці.

На сходзе былі абмеркаваныя й падтрыманыя ўсе дакумэнты, прынятыя 4-м Кангрэсам дэмакратычных сілаў Беларусі. Абмеркаваныя пытанні падрыхтоўкі да Ўсебеларускага зьезду за незалежнасьць. Была зьвернутая ўвага магчымых будучых дэлегатаў Зьезду на недапушчэньне расколу прагрэсіўных дэмакратычных сілаў, а таксама на недапушчальнасьць стварэньня на Зьездзе нейкіх выканаўчых структураў.

У Гомелі

Гомельская абласная канфэрэнцыя прадстаўнікоў дэмакратычных сілаў прайшла 14 ліпеня ў Гомлі. На канфэрэнцыі былі прадстаўленыя дэлегаты ад 29 палітычных партыяў і грамадзкіх арганізацыяў дэмакратычнага кірунку. Было адзначана, што Каардынацыйныя Рады дэмакратычных сілаў створаныя ў 10 раёнах вобласці. 3 палітычных партыяў прадстаўленыя: БНФ, АГП, БСДП (НГ) і Экалягічная партыя. На канфэрэнцыі была прынятая дэкларацыя аб стварэньні КРДС Гомельскай вобласці й рэглямэнт працы Рады.

Кіраваць працай Рады даручана чатыром сустаршыням, па адным з кожнай палітычнай партыі, што ўвайшлі ў Раду. Пэрсанальна сустаршыняў і сваіх прадстаўнікоў у склад Рады палітычныя партыі, грамадзкія арганізацыі й прафсаюзы вылучаць самі.

Сьпіс партыяў і грамадзкіх арганізацыяў адкрыты для далучэньня ўсім партыям і арганізацыям, якія падтрымліваюць прынцыпы незалежнасьці Беларусі, дэмакратыі, дакумэнты 4-га Кангрэсу дэмакратычных сілаў.

Прадстаўніком КРДС Гомельскай вобласці ў агульнабеларускай Радзе на альтэрнатыўнай аснове абраны кіраўнік ГА "Грамадзянскія ініцыятывы", сябра АГП Віктар Карніенка.

Паседжаньні КРДС у далейшым вырашана склікаць пры неабходнасьці. Паседжаньні могуць склікацца на прапанову старшыняў, або 5-х ці болей арганізацыяў-сябраў Рады.

Прэсавая служба Гомельскай абласной Рады БНФ

Расейскаму шавіністу прысудзілі штраф

12 ліпеня ў Баранавіцкім судзе разглядалася справа па факту зьбіцьця прыхільнікамі расейскай "Нацыянал-бальшавіцкай партыі" старшыні Баранавіцкай Рады БНФ «Адраджэньне» Алесь Пікулы. Міхаілу Савіцкаму, які здзейсніў напад, прысуджаны штраф: 2 мінімальныя заробкі.

Выклікаліся бакі ў суд «для беседы» — так было адзначана ў позьве. Аднак судзьдзя пасья вырашыла разгледзець справу на месцы. Хутчэй за ўсё, каб не было прадстаўнікоў прэсы.

Нагадаем, што 20 чэрвеня на штабкватэру баранавіцкай арганізацыі БНФ, дзе ў той час знаходзіўся Алесь Пікула, напалі 3 чалавекі. Аднак на судзе Савіцкі заявіў, што ведае астатніх дваіх толькі ў твар. Усю віну ён узяў на сябе. Судзьдзя папярэдзіла: калі Савіцкі яшчэ калі «адзначыцца», то супраць яго будзе ўзбуджаная крымінальная справа.

Аднак на такія папярэджаньні Савіцкі, відаць, ня надта зважаў — выхваляўся перад судзьдзёю, што яны (г.зн. «лімонаўцы») хочуць "ачысьціць Беларусь ад бэнэфаўцаў".

Прэсавая служба Баранавіцкай Рады БНФ

У бальніцы няма грошаў

У бальніцах Гомельскай вобласці за цяжкага становішча з грашыма аднавілася выкарыстаньне шматразовых шпрыцаў і кропельніц. Але і тут не абыходзіцца без праблемаў: узнікаюць цяжкасьці зь іхнай стэрылізацыяй, што выклікае справядлівыя прэтэнзіі санітарнай службы.

А. В.

Калгасьнікі страйкуюць разам з старшынём

У Дрыбінскім раёне ў калгасе «Дрыбінскі» адбылася беспрэцэдэнтная справа: упершыню ў гісторыі калгаснага ладу старшыня гаспадаркі разам з сялянамі наладзілі страйк. Прычына, якая выклікала пратэст у доўгацяжлівых сялянаў, - запазычанасьць дзяржавы перад гаспадаркай. Як адзначыў старшыня «Дрыбінскага» Мікалай Юркоў, у людзей ужо няма іншага выйсця. «Я не магу атрымаць грошы за малако, што калгас прадаў дзяржаве. А значыць, не магу аддаць вяскоўцам іх заробкі. А гэта, між іншым, 20 мільёнаў рублёў (20 мільярдаў старымі). А людзі ня могуць па-чалавечы жыць, ня хочуць бясплатна працаваць. Пры гэтым дзяржава забараняе нам самастойна рэалізоўваць сваю прадукцыю». Падчас страйку прайшоў

кароткі мітынг. Праўда, акцыя насіла ў некаторай ступені папераджальны характар і працягнулася ўсяго гадзіну. Разлаваныя несправядлівасьцю даяркі нават вылілі бідон малака ў зямлю. Акцыя была супольнай справай калгаснага праўленьня й саміх калгасьнікаў, якія, нават ведаючы, што і як рабіць, зрабіць нічога ня могуць. «Нам зьвязваюць рукі шматлікія загады й інструкцыі», - кажуць яны.

Андрэй УРБАНОВІЧ

27 тысячаў подпісаў за нацыянальны ўнівэрсытэт

Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны сабрала звыш 27-і тысячаў подпісаў за адкрыцьцё Беларускага нацыянальнага ўнівэрсытэту. Найбольшая колькасьць подпісаў была сабраная ў Лідзе (каля 8-і тысячаў). Для параўнаньня, у Менску было сабрана трохі больш за пяць тысячаў подпісаў. Вельмі актыўнымі ў гэтай кампаніі былі вясковыя жыхары. Зараз збор подпісаў за адкрыцьцё БНУ працягваецца.

Т. Б.

“Ляжачы” страйк на “Трансмашы”

На заводзе «Трансмаш» адбыўся страйк. Рабочыя некалькіх цэхаў спынілі працу й выйшлі да адміністрацыйнага корпусу, перад якім паляглі на траву. Пачалі страйк работнікі двух цэхаў, да іх далучыліся іншыя рабочыя. Паводле інфармацыі, атрыманай ад удзельнікаў страйку, у астатніх цэхах таксама не працавалі, але заставаліся на сваіх працоўных месцах. Прадстаўнікі інжынерна-тэхнічнае часткі калектыву таксама былі салідарныя з патрабаваньнямі рабочых. «Ляжачы» страйк пачаўся з прычыны затрымкі заробкаў. У той жа дзень грошы знайшліся, і заводская каса працавала ў напружаным рэжыме да дзвятай гадзіны вечара.

Мікалай ГРЫГАРОВІЧ

Хворых на СНІД больш за ўсё на Градзеншчыне

Гарадзенская вобласць выйшла на першае месца ў рэспубліцы паводле колькасьці хворых на СНІД, і гэтая лічба няўхільна павялічваецца. Як сьцьвярджае мэдыцынская статыстыка, 69 працэнтаў выяўленых хворых складаюць мужчыны. 85 працэнтаў захварэла, ужываючы наркатыкі, 14 працэнтаў - праз полавую зносіны. Што асабліва прыкра, 67,5 працэнтаў ўсіх хворых - гэта людзі ва ўзросьце ад 20 да 29 гадоў.

Т.Б.

“Русізм” як ён ёсьць

Юсуф ІБРАГІМ

“Ода расейскаму жаўнеру ў акопах” - такую можна было б даць назву матэрыялам, прысьвечаным тэме расейска-чачэнскай вайны ў расейскіх СМІ.

Не спрабуючы адмаўляць упартасьць, якой расейцы адрозніваюцца ад многіх эўрапейскіх народаў, варта ўказаць на прычыны гэтай упартасьці. У адным з тамоў поўнага збору твораў Карла Маркса і Фрыдрыха Энгельса (здаецца, 11-ы том), якраз і гаворыцца пра славетную ўпартасьць расейскіх салдатаў. Цытую па памяці. “Расейскі салдат самы ўпарты салдат у сьвеце. Гэта сапаруды так. Але сыходзіць гэтая ўпартасьць часьцей за ўсё з таго, што расейцы прывыклі безь пярэчаньняў выконваць загады. І калі ў баі гіне камандзір, то расейцы да канца будуць стаяць на адным месцы. Ні наперад ня пойдучь, ні назад. Яны проста ня ведаюць, што ім рабіць... расейскі салдат пойдзе на сьмерць з такой жа рабскай пакорай, як калі б яму загадалі прапусьціць скрозь кіёвы строй свайго таварыша за якую-небудзь правіну”.

Трэба адзначыць, што менавіта гэтая якасьць расейскага чалавека заўсёды была й ёсьць яго праклёнам. Расейскаму салдату заўсёды клібяць, што ён самы смелы і храбры, перад гэтым накачаўшы гарэлкай. Маўляў, расейскаму салдату ўсё магчыма й няма ніякіх камяніцаў, якія б ён ня змог узяць. Калі гэта не дапамагае, выкарыстоўваюцца заградотряды. І калі, ідучы наперад, можна яшчэ выжыць, то заградотряд жывым не пакіне дакладна. І гэты бядняк пачынае кідацца на “сьцены”, не задумваючыся над тым, каму дастанецца ўзятая камяніца. Калі ж ён пачынае больш-менш асэнсоўваць сваё становішча, яго пачынаюць

ушчуваць й запэўніваць, што ён загітаваны “ворагамі”, а калі не атрымліваецца пераканаць, то сякуць шомпаламі ці проста забіваюць.

Хто ж кіруе расейскімі вайскоўцамі? У любым выпадку, ня тыя, хто ў акопах на полі бою. Абрамовічы, авены, грэфы, блюэнталі і “новыя рускія” з жывёларасьліннымі прозьвішчамі сядзяць у банкірах, у прэзыдэнтах кампаніяў і ў міністрах. Яны заўсёды нязьменна зьяўляюцца алігархамі, а расейскія “герой-волаты” з жалезкамі “за заслугі” на грудзях, як заўсёды ў п’яным угары, абмяркоўваюць чарговую разбураную “сьцяну”, але бывае, што й расейцы часам становяцца “алігархамі”, хаця б часова. Вось як зараз у Чачэніі. На кожным скрыжаваньні стаіць такі вась “гаспадар” становішча, у форме расейскага вайскоўца. Ён бязьмежна рады й задаволены магчымасьцю абраваць чачэнскіх жанчын і старых на блёк-посьце. Ну чым не алігарх, хаця мелкавата плавае і больш чым на марадзёра не пацягне.

Важнейшы палітоляг сучаснасьці Абдурахман Аўтарханаў, пісаў пра расейскі народ: “Расейскі народ самы няшчасны й несвабодны народ у сьвеце, і ён заўсёды нёс сваю несвабоду й няшчасьце іншым народам”. Уся бяда ў тым, што расейцы разумеюць сваю несвабоду, але не ўсьведамляюць свайго няшчаснага становішча. Бяда яшчэ ў тым, што ўся нацыя ўсьведамляе сваё рабскае становішча, але ня мае жаданьня й волі вызваліцца з гэтага рабства. Такі народ заўсёды быў і застаецца небясьпечным для іншых народаў, таму што зьяўляецца паслухмянай і зручнай зброяй у руках злчыннага зьверхніцтва супраць свабоды, як унутры краіны, так і за яе межамі”.

Зыходзячы з гэтага зразумела, чаму расейцы шчыра абураюцца “чачэнскім сэпаратызмам” і не ўспрымаюць барацьбы чачэнскага народу за сваю незалежнасьць.

Раб ня ведае, што такое свабода. Ён ня ведае, што зь ёй рабіць, як жыць без гаспадара. Раб глыбока ненавідзіць усіх, хто можа адстаяць сваю ўласную чалавечую годнасьць. І таму ён ідзе, слухаючыся загаду гаспадара, крушыць, рэзаць і рабаваць тых, хто не даспадобы. Лёгіка расейца банальная – “У мяне няма каровы – няхай здохне ў суседа”. Адсюль – “Калі я прыгонны, то няхай і чачэнцы будуць такімі ж”. Гэта й ёсьць клясычны “русізм”. У заключэньне немагчыма не працытаваць Мікалая Гаўрылавіча Чарнышэўскага, які трапна сфармуляваў сапраўдны стан расейскага народу – “Нацыя рабоў. Зьверху данізу – усе рабы”. Камэнтар непатрэбны.

Паводле “Каўказ-Цэнтру”

падрыхтавала Алеся МАРЦІНКЕВІЧ

Чарнагорыя намераная байкатаваць выбары

“Югаславія як фэдэратыўная дзяржава спыніла сваё існаваньне. Таму Чарнагорыя ў саюзных выбарах удзельнічаць ня будзе”, - заявіў прэзыдэнт Чарнагорыі Міло Джуканавіч. Джуканавіч назваў “канстытуцыйнай дывэрсіяй” рашэньне парламэнту Югаславіі аб зьмене на югаслаўскай Канстытуцыі, прынятае без удзелу законных чарнагорскіх прадстаўнікоў. Ён сказаў, што Чарнагорыя ніколі не пагодзіцца стаць адным з рэгіёнаў Сэрбіі й пойдзе на ўсё, каб абараніць сваю годнасьць і свабоду. Прэзыдэнт Чарнагорыі лічыць, што ягоная краіна практычна ўжо выйшла з прававой канстытуцыйнай сыстэмы югаслаўскай дзяржавы, і засталася толькі пытаньне прысутнасьці саюзнай арміі, якое, аднак, пакуль вырашацца ня будзе.

Нядаўна ў Бялградзе праводзілі нарады лідэры аб’яднанай сэрбскай апазыцыі. Яны падтрымліваюць чарнагорскае кіраўніцтва й вырашаюць: ці варта апазыцыйным партыям прымаць удзел у саюзных выбарах у выпадку іх байкоту Чарнагорыяй.

Падрыхтавала Алеся МАРЦІНКЕВІЧ паводле Радыё Свабода

І зь Леніна можа быць карысьць

Ля адной з Барысаўскіх школаў знайшоўся карысны ўжытак помніку "вялікаму правадыру": на тым, што ад яго засталася, школьная адміністрацыя зрабіла вазон для кветак. Некаторы час таму з помніка Леніну пачалі паціху знікаць часткі: спачатку рука, затым нос. Акрамя таго, ён увесь пакрыўся рознымі надпісамі. Толькі васьмь грувацік пастамэнт немагчыма было зрушыць з месца, таму й вырашылі знайсці яму хоць нейкі ўжытак.

Сяржук САЛАШ

Вучаць любіць лукашэнкавую сымболіку

На апошняй сэсіі Барысаўскага гарсавету ў прысутнасьці дырэктараў мясцовых школаў разглядаліся школьныя пытаньні. Асабліва ўвага дэпутатамі скіроўвалася на выхаваньне ў моладзі любові да лукашэнкаўскай сымболікі. Рэч у тым, што ў горадзе, як якое дзяржаўнае сьвята, дык уначы знікаюць чырвона-зялёныя сьцягі, прычым разадраны ў ашмоўце арнамэнт зь зялёным заўсёды тырчыць навідавоку, а чырвоны матэрыял некуды знікае. Напэўна, апазыцыйнай моладзі не хапае чырвонай тканіны каб шыць "свае" сьцягі.

С.С.

Пракурор ведае ў чым уся рэч

Колькасьць правапарушэньняў на Амсьціслаўшчыне апошнім часам дасягнула фантастычных памераў, невялічкі гарадок літаральна шакаваны сапраўдным выбухам злачыннасьці. Так, паводле інфармацыі з Амсьціслаўскага РАУ-Су, за 6 месяцаў гэтага году зафіксаваны 32-х працэнтавы рост злачыннасьці ў параўнаньні зь першай паловай мінулага году. Значная частка правапарушэньняў - гэта крадзяжы прыватнай маёмасьці, доля якіх у агульнай колькасьці здзейсьненых злачынстваў увесь час расьце.

Колькасьць злосьных хуліганстваў павялічылася ў 4 разы, а лічба цяжкіх злачынстваў у раёне стала большай на чвэрць.

У той жа час пракурор Амсьціслаўшчыны патлумачыў няўхільны рост злачыннасьці тым, што людзі ігнаруюць

ВІКТАР ІВАШКЕВІЧ

Актывіст нацыянальна-дэмакратычных рухаў, журналіст.

Бацькі Івашкевіча — тэхнічная інтэлігенцыя. Сам ён працаваў рабочым, у 1982 - 1988 завочна вучыўся на журфаку БДУ, але паводле палітычных матываў не прайшоў іспытаў з «навуковага камунізму». Атрымаў дыплём толькі ў 1991 г. У 1983 знаёміцца з аднакурснікам па журфаку БДУ сваёй жонкі Алены Радкевіч Алесем Сушам. Далучаецца да беларускага руху. З 1983 уваходзіць у «Майстроўню», Таварыства Беларускай Школы пры ёй. У 1984 - у Клубе ймя Ўл. Караткевіча. У 1985 удзельнічае ў стварэньні «Талакі», становіцца адным зь лідэраў і арганізатараў талакоўскіх акцыяў.

З кастрычніка 1988 — сябра Аргкамітэту БНФ, затым (1988 - 1995) сябра Сойму БНФ, сакратар Управы БНФ (1992 - 1995). У 1989 адзін з заснавальнікаў і ідэолягаў Рабочага Саюзу. Да сёньняшняга дня зьвязаны з рабочым рухам Беларусі, і лічыць рабочы рух галоўным чыннікам сацыяльных і палітычных пераменаў у краіне. З 1995 па 1997 дырэктар Цэнтру «Беларуская Пэрспэктыва». З 1999 — віцэ-прэзыдэнт Беларускага Кангрэсу Дэмакратычных Прафсаюзаў. З 1999 — намесьнік старшыні БНФ «Адраджэньне» й Партыі БНФ.

Ад пачатку сваёй апазыцыйнай дзейнасьці прымае актыўны ўдзел у выдавецкіх ініцыятывах — адзін з стваральнікаў «Бурачка» (1986 - 1987), затым газэтаў «Навіны БНФ «Адраджэньне», «Свабода». З 1997 Івашкевіч галоўны рэдактар газэты «Рабочы» — масавай газэты Свабодных прафсаюзаў Беларусі.

Неаднаразова затрымліваўся як удзельнік і арганізатар масавых акцыяў, караўся штрафамі, тройчы быў асуджаны на «суткі».

акцыі арганізацыі дабрахвотных пажарных дружнаў, ня ўдзельнічаюць у рабоче камісіяў дзеля спрыяньня сям'і й школе, а таксама своечасова не ўсталёўваюць стэнды прававой інфармацыі. Вось, аказваецца, у чым прычыны людзкіх бедаў.

Міхаіл ПАРЭЦКІ

Шклоў будзе выбіраць Канаплёва

У Шклове сваю перадвыбарчую кампанію распачаў блізкі сябра А. Лукашэнкі Ўладзімер Канаплёў. Паштовыя скрынкі жыхароў райцэнтру закіданыя ўлёткамі, якія нагадваюць рэкламны праспэкт. На першай старонцы - фота народнага абранніка, далей - дасягненьні дэпутата за апошнія пяць год. Аказваецца, адно з асноўных дасягненьняў - тое, што, узначальваючы беларускі адзел Фонду праваславаўных народаў, Канаплёў шмат зрабіў для «яднаньня славянаў».

А. В.

За Дажынкi яшчэ не разьлічыліся

Беларускі ўрад выдаткоўвае амаль і трыльён недэнамінаваных рублёў дзеля пакрыцьця запазычанасьцяў, зь якімі не разьлічыліся яшчэ з часу падрыхтоўкі Шклоўскага раёну да сьвята Дажынкаў улетку мінулага году. Паводле прынятага рашэньня высвятляецца, што працы, якія ўвесь мінулы год вяла краіна, пераўтвараючы райцэнтар у нешта ўзорна-паказальнае, пацягнулі зь бюджэту яшчэ больш грошай, чымся паведамлялася праз урадавыя крыніцы.

Накосімі і перакосімі

На заводы, у школы і тэхнікумы Бабруйску паступіў загад з райвыканкаму накісьці па 300 кілаграмаў сена на кожнага чалавека. Трэба адзначыць, што на гэты момант у бабруйскім раёне накошана 19% сена ад запланаванага

Аксана АНАСКА

Навіны
БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ «АДРАДЖЭНЬНЕ»

№ 5 (22), піпень 2000 г., накпаг 299 асобнікаў
Распаўсюджваецца бясплатна на правах

vytoki.net

зцыі.

У нумары скарыстаная выява Пагоні з тытульнага аркуша Статута Вялікага Княства Літоўскага 1588 г.

Аграс для піставаньня: 220006, Менск, а/с 27, тэл. 284-50-12

E-mail: bnf@journalist.com

в.а. рэдактара Віктар Івашкевіч